

[LIII Gyldenkilde]

hængige af en bil, så de kan komme lidt rundt. Der kan man komme i den situation, at man skal sidde og bevilge, om nu naboens søn eller datter kan få en bil eller ej, og nogle vil jo sige: Kan de i den kommune ikke komme ind i nogle overvejelser, om de nu kan lide dem dér eller ej, eller de faktisk mener, familien selv har råd til det, eller hvad det nu kan være? Jeg synes, det går for vidt, når man lægger det ud på den måde, der her er tale om.

Hvis man vil udlægge – hvilket jeg ikke er tilhænger af, SF er ikke tilhænger af det – så synes jeg, man skal komme med et klart forslag på området, der viser, at det er det, man vil, og ikke et forslag, som siger: De kommuner, der gerne vil udlægge det her, kan få lov til det. Der kan jo ikke blive tale om, at handicappede og pensionister kan få ensartede vilkår på denne måde.

Jeg synes, det er noget makværk, og så synes jeg, at det er helt utroligt over for Folketinget. Vi har siger og skriver 17 arbejdsdage tilbage, tror jeg, og så kommer man med et forslag om udlægning på så væsentlige områder. Man har ikke taget hensyn til, hvad Førtidspensionsudvalgets baggrund for at sige ja til det her har været. Jeg erkender, at der er lavet en tyk rapport, og jeg har læst den grundigt, men man tager jo ikke hensyn til det, der står i den. Så kan man da ikke bruge den til at sige, at det i rapporten anbefales, at vi gør det, for det anbefales kun under nogle bestemte forudsætninger, som ikke er med i lovforslaget. Så helt ærligt: Jeg synes ikke, man kan være det bekendt.

Hvordan skal dette forslag kunne behandles færdigt på 17 dage? Når handicaporganisationer og pensionistorganisationer osv. skal kunne komme ind i deputationer og forklare os, hvor der er nogle ting, der ikke er så gode, og hvor der måske er nogle ting, der kan gøres bedre, hvordan skal det arbejde så overhovedet kunne gennemføres på 17 dage? Det kan jeg ærligt talt ikke finde ud af.

Lad mig sige til sidst, at der selvfølgelig er én ting i forslaget, vi går ind for, fordi vi selv har foreslået det, og det er den efterregulering af pensionerne, som jo især kom frem i lyset efter den skattereform, som regeringen lavede, og som jeg skal skynde mig at sige, at SF ikke støttede. Selvfølgelig skal pensionister have lov til at få efterreguleret deres pension. Vi havde gerne set, at de kunne få efterreguleret

fuldt ud; vi kunne ikke nå så langt, men vi nåede til, at de kunne få efterreguleret for 6 måneder. Det punkt støtter vi selvfølgelig, for det har vi som sagt selv foreslået.

Lad mig så lige bruge det sidste øjeblik, jeg har tilbage af min taletid, til at sige: Det er min erfaring – og jeg ved godt, at andre har nogle andre erfaringer – at dér, hvor arbejdsmarkedets parter sætter sig ind i nogle udvalg, ender det i bureaukrati og forhalen, så der næsten ikke sker noget, og fantasien får overhovedet ikke lov til at råde. Det bliver ren beton, og jeg håber ikke, at dette forslag gennemføres på den måde, som det er stillet op.

Steffen Kjærulff-Schmidt (FP):

Fremskridtspartiet vil ikke bruge helt så stærke ord om lovforslaget som den forrige ordfører, men vi vil dog erklære os enige i det synspunkt, at det ikke er realistisk at færdigbehandle forslaget i denne folketingsssamling. Vi vil også indtage en skeptisk holdning under udvalgsbehandlingen.

Kernen i forslaget er jo, at kommunerne efter ansøgning skal kunne få tildelt kompetencen til at tilkende alle typer førtidspension, en kompetence, som i dag ligger i nogle nævn under amterne. Der har været gennemført et frikommuneforsøg i Ballerup, som er omtalt i bemærkningerne.

For at kunne administrere denne overførelse af kompetencen foreslår man her, at der i kommunerne skal nedsættes et socialt koordinationsudvalg, der kan sikre, at kommunerne har den nødvendige ekspertise, eller som i hvert fald kan bistå kommunerne med det. Men bliver det udvalg ikke et vældig bureaukratisk organ?

Det er et udvalg med repræsentation fra fagbevægelsen, arbejdsgiverne, praktiserende læger, erhvervsuddannelser, invalideorganisationer og kommunalbestyrelsen, og der kan så indkaldes andre personer til at medvirke ad hoc i udvalgsarbejdet. Jeg tror, det vil blive en tung klods for kommunernes sociale forvaltninger at skulle holde disse udvalg i gang, og der er stor risiko for, at opgaverne drukner i bureaukrati.

Samtidig lægger forslaget op til, at Den Sociale Ankestyrelse centralt skal sikre en ensartet praksis. Der skal bl.a. etableres et rådgivende udvalg under Den Sociale Ankestyrelse –